

**PORADNIK DLA OSÓB DOZNAJĄCYCH
PRZEMOCY DOMOWEJ
NA TERENIE POWIATU KĘPIŃSKIEGO**

STAN NA 31.01.2024 r.

**STOP PRZEMOCY
DOMOWEJ**

PRZEMOC TO NIEMOC!!

Spis treści

1. Wstęp	3
2. Polska Karta w sprawie przeciwdziałania przemocy	4
3. Formy przemocy	7
4. Cykl przemocy w rodzinie	9
5. 10 najczęściej spotykanych mitów dotyczących przemocy	10
6. Skutki przemocy	11
7. Przyczyny pozostawania w związkach opartych na przemocy	11
8. Zjawisko „prania mózgu”	11
9. Dzieci, jako świadkowie przemocy w rodzinie	12
10. Gdy staniesz się osobą doznającą przemocy	14
11. Procedura „Niebieskie Karty”	17
12. Instytucje wspierające na terenie powiatu kępińskiego	23
13. Telefony zaufania	46
14. Bibliografia	48

Wstęp

Zacznijmy od banalnej prawdy, o której niestety nie wszyscy pamiętają: **stosowanie przemocy fizycznej i psychicznej wobec członków rodziny jest przestępstwem!** Trzeba stanowczo przeciwstawić się jednej z najpaskudniejszych, najgłupszych polskich tradycji polegających na biciu żon przez mężów. Trzeba skończyć z myśleniem: "mój dziadek bił moją babcię, mój ojciec moją matkę, to i mój mąż może mnie bić"! Bardzo często kobiety, nad którymi znęcają się mężowie, gdy postanowią z tym skończyć, nie mają oparcia w swoich matkach najczęściej wówczas, gdy te matki też były bite. W Polsce istnieje wiele mitów na temat znęcania się nad rodziną, np. że to nie po chrześcijańsku przeciwstawiać się mężowi brutalowi i tyranowi, że należy w pokorze i cichutko czekać, aż mąż się poprawi. Dzisiaj także Kościół stanowczo przeciwstawia się przemocy rodzinnej.

W świetle polskiego prawa psychiczne znęcanie się jest traktowane na równi z fizycznym maltretowaniem. Aby można było mówić o znęcaniu się, nie trzeba czekać, aż bicie będzie trwało rok, czy pół roku! Wystarczy, iż zdarzy się to raz! Nie wolno bezczynnie pozwalać sprawcy na dłuższe pastwienie się nad ofiarą. Nie wolno liczyć na cud - cuda niestety zdarzają się bardzo rzadko... Z prawnego punktu widzenia problem ze znęcaniem się nad członkami rodziny polega na trudnościach z udowodnieniem tego przestępstwa. Po pierwsze, wszystko to dzieje się w czterech ścianach. Jedynymi świadkami są najczęściej domownicy (zazwyczaj dzieci, których policja, prokuratura i sąd nie traktują poważnie). Po drugie, w mentalności polskiego społeczeństwa zakorzeniona jest niechęć do wtrącania się w cudze sprawy, a także do "szwędania się po sądach" i składania zeznań - dlatego ludzie wolą udawać, że nic nie słyszą i nie widzą. Po trzecie, w związku z przekonaniem o rosnącej fali przestępczości ludzie się boją, nie chcą ryzykować - stąd coraz większa znieczulica społeczna. Po czwarte, ofiary przestępstw będąc w olbrzymim stresie najczęściej nie mają głowy do tego, żeby pamiętać o gromadzeniu dowodów potrzebnych do skazania sprawcy. Po piąte, bardzo często zdarza się, iż ofiary pod wpływem gróźb sprawców wycofują wnioski o ściganie. Dlatego właśnie sprawy o znęcanie się nad rodziną są tak często umarzane w toku postępowania przygotowawczego. Nawet jeśli dojdzie do skazania, sądy zazwyczaj stosują do sprawców takich przestępstw warunkowe zawieszenie wykonania kary. Przez to ofiary czują się niepewnie - boją się zemsty i wolą milczeć.

Sprawcy mają natomiast poczucie bezkarności. Najtrudniej jest skazać kogoś za psychiczne znęcanie się nad rodziną. Po prostu, często nie ma żadnych dowodów (oczywiście poza zeznaniami pokrzywdzonych, a to niestety czasami za mało).

Ten informator ma służyć, tym którzy postanowią przeciwstawić się przemocy. Przede wszystkim adresowany jest do kobiet. To one najczęściej, są ofiarami swych mężów czy też partnerów. Także kobiety (matki) najczęściej walczą o swoje dzieci, nad którymi znęcają się ojcowie. Naszą ambicją jest jednak opisanie najważniejszych zagadnień związanych z przemocą rodzinną, aby było to zrozumiałe dla wszystkich - w tym także dla dzieci.

Pragniemy opisać (w wielkim skrócie) najważniejsze zagadnienia dotyczące przemocy, a także pokazać jak sobie z nią krok po kroku radzić, gdzie szukać pomocy w naszym powiecie i jakie są kompetencje poszczególnych służb i jednostek.

Polska Karta w sprawie przeciwdziałania przemocy w rodzinie

1. Każdy człowiek ma prawo do życia w środowisku rodzinnym wolnym od przemocy, która jest naruszeniem praw i dóbr osobistych.
2. Człowiek doświadczający przemocy nie może być za nią obwiniany.
3. Dzieci i młodzież mają prawo do wzrastania w bezpiecznym środowisku wolnym od przemocy, a obowiązkiem dorosłych jest im to zapewnić.
4. Każdy człowiek doświadczający przemocy ma prawo do pomocy prawnej, socjalnej, psychologicznej i medycznej bez naruszania godności osobistej.
5. Każdy człowiek ma prawo do wiedzy potrzebnej do radzenia sobie z przemocą w rodzinie.
6. Każdy człowiek ma prawo do przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
7. Każdy człowiek ma obowiązek udzielania pomocy ofiarom przemocy w rodzinie.

Gdzie szukać pomocy

Prawny obowiązek pomocy w zatrzymaniu przemocy w rodzinie mają:

- Sąd Rodzinny
 - Policja,
 - Prokuratura,
- Miejskie i Gminne Ośrodki Pomocy Społecznej (MGOPS, GOPS),
 - Służba zdrowia,
 - Szkoły i placówki oświatowe,
- Gminne Komisje Rozwiązywania Problemów Alkoholowych (GKRPA) /jeśli przemoc związana jest z problemem alkoholowym/

Z pomocą tych instytucji możesz złożyć zawiadomienie o przestępstwie lub zażądać założenia Niebieskiej Karty chroniącej przed przemocą.

Pomocy psychologiczno-prawnej udzielają specjaliści w Gminnych i Powiatowych Punktach Konsultacyjnych prowadzonych przez Gminę, Powiat lub PCPR.

Przemoc w rodzinie

„Jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia, naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę, ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej, istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej”.

Formy przemocy

Przemoc fizyczna

Każde zachowanie skierowane przeciwko ciału ofiary mogące prowadzić do bólu oraz fizycznych obrażeń (m.in. popychanie, odpychanie, obezwładnianie, przytrzymywanie, policzkowanie, szczypanie, kopanie, duszenie, bicie otwartą ręką i pięściami, bicie lub rzucanie przedmiotami, parzenie, polewanie substancjami żrącymi, użycie broni, uwięzienie, świadome stworzenie niebezpiecznych sytuacji, stanowiących zagrożenie fizyczne (porzucenie w niebezpiecznej okolicy, szybka jazda samochodem, nagłe hamowanie, nie udzielenie koniecznej pomocy). Lista form przemocy fizycznej nie ogranicza się tylko do wymienionych powyżej, w praktyce spotyka się ich znacznie więcej.

Przemoc psychiczna

Zawiera przymus i groźby, zastraszanie, emocjonalne wykorzystanie, za które uważa się oskarżanie, upokarzanie, poniżanie, obwinianie i manipulowanie poczuciem winy, wyzwiska, wmawianie choroby psychicznej, stała krytyka, kontrolowanie i ograniczanie kontaktów z innymi osobami, domaganie się posłuszeństwa, zawstydzanie, stosowanie gróźb, szantażowanie, zabranianie korzystania z telefonu czy samochodu, zakaz opuszczania domu, oskarżanie o spowodowanie przemocy, minimalizowanie przemocy, wykorzystywanie dzieci do sprawowania kontroli np. wzbudzanie poczucia winy za domniemane niewywiązywanie się z roli rodzicielskiej, groźby pozbawienia władzy rodzicielskiej, wrogie nastawianie dzieci wobec drugiego rodzica, traktowanie partnerki jak „służącej”. Przemoc psychiczna może też polegać na niszczeniu przedmiotów mających jakąś wartość dla ofiary i celowej agresji wobec ulubionych zwierząt domowych. Lista form przemocy psychicznej nie ogranicza się tylko do wymienionych powyżej, w praktyce spotyka się ich znacznie więcej.

Przemoc ekonomiczna

Uniemożliwianie dostępu do rodzinnych środków finansowych i możliwości ich pozyskiwania (np. odbieranie zarobionych pieniędzy, uniemożliwianie podjęcia pracy zarobkowej, niezaspokajanie podstawowych, materialnych potrzeb rodziny).

Przemoc seksualna

Wymuszanie współżycia seksualnego lub nieakceptowanych pieszczot i praktyk seksualnych.

Przedmiotowe traktowanie drugiej osoby celu zaspokojenia własnych potrzeb seksualnych. Gwałt.

Zmuszanie do oglądania pornografii.

Zaniedbywanie

To niezaspokajanie podstawowych potrzeb materialnych i emocjonalnych członka rodziny, które prowadzi do jego cierpienia. Tę formę przemocy stosują najczęściej osoby dorosłe wobec dzieci (odrzućenie emocjonalne dziecka, brak zainteresowania jego rozwojem, sytuacją życiową, problemami, stanem zdrowia, higieną). Zaniedbanie to także niezaspokajanie potrzeb żywieniowych i związanych z ubiorem.

Cyberprzemoc

Polega na stosowaniu przemocy poprzez: prześladowanie, zastraszanie, nękanie, wyśmiewanie innych osób z wykorzystaniem Internetu i narzędzi typu elektronicznego takich jak: SMS, e-mail, witryny internetowe, fora dyskusyjne w Internecie, portale społecznościowe i inne. Osobę dopuszczającą się takich czynów określa się stalkerem.

RODZAJE CYBERPRZEMOCY

Stalking - obecnie jest definiowany jako „złośliwe i powtarzające się nagabywanie, naprzykrzanie się czy prześladowanie zagrażające czyjemuś bezpieczeństwu”. Stalking jest często powiązany z czynami karalnymi, tj. obrazą i zniewagą, zniszczeniem mienia, przemocą domową. Przykładowe zachowania definiowane jako stalking to śledzenie ofiary, osaczanie jej (np. poprzez ciągłe wizyty, telefony, smsy, pocztę elektroniczną, podarunki) i ciągłe, powtarzające się nagabywanie. Działania te są szczególnie niebezpieczne, gdy mogą przybrać formę przemocy fizycznej, zagrażającej życiu ofiary. Ofiarami stalkingu w dużej mierze są kobiety, a najczęściej stalkerami zostają mężczyźni, którzy się rozstali ze swoją partnerką.

Trollowanie - antyspołeczne zachowanie charakterystyczne dla forów dyskusyjnych i innych miejsc w Internecie, w których prowadzi się dyskusje. Jego celem jest wywołanie gniewu lub skupienie na sobie uwagi użytkowników sieci. Osoby uprawiające trolling nazywane są trollami. Trollowanie polega na zamierzonym wpływaniu na innych użytkowników poprzez ich ośmieszenie lub kierowane pod ich adresem wyzwisk, co z kolei, ma prowadzić do wywołania kłótni. Stosowane obecnie metody, opierają się na wysyłaniu napastliwych, kontrowersyjnych, często nieprawdziwych przekazów na dany temat czy też poprzez stosowanie różnego rodzaju zabiegów erystycznych. Podstawą tego działania jest upublicznianie takich wiadomości jako przynęty, która – zdaniem trolla – potencjalnie mogłaby doprowadzić do wywołania dyskusji.

Flaming - kłótnia w Internecie, przeważnie prowadzona w obrębie forów, komentarzach do artykułów lub w serwisach społecznościowych. Bywa inicjowana celowym działaniem trolla, starającego się wyprowadzić z równowagi innych użytkowników. Najczęściej kłótnia w internecie zaczyna się od prowokacyjnego, niemerytorycznego wpisu jednego z użytkowników, często zawierającego agresywne i złośliwe komentarze. Wszczynanie tego typu kłótni bywa rozumiane jako zachowane modne, „trendy”.

Grooming - polega na tworzeniu za pomocą Internetu relacji pomiędzy osobą dorosłą a dzieckiem, w celu wykorzystania seksualnego tego dziecka. Celem osoby dorosłej jest nawiązanie z dzieckiem więzi emocjonalnej, którą dorosły posługuje się następnie do zmniejszenia oporów dziecka i wykorzystania go seksualnie. Grooming to po prostu uwodzenie dzieci przez Internet.

Phising - metoda oszustwa, w której przestępca podszywa się pod inną osobę lub instytucję w celu wyłudzenia poufnych informacji (np. danych logowania, danych karty kredytowej), zainfekowania komputera szkodliwym oprogramowaniem czy też nakłonienia ofiary do określonych działań. Jest to rodzaj ataku opartego na inżynierii społecznej.

Spoofing - grupa ataków na systemy teleinformatyczne polegająca na podszywaniu się pod inny element systemu informatycznego. Efekt ten osiągnąć jest poprzez umieszczanie w sieci preparowanych pakietów danych lub niepoprawne używanie protokołów.

Cykl przemocy w rodzinie

Badania wykazały, że związki, w których kobiety doznają przemocy fizycznej ze strony swoich partnerów, przechodzą przez trzy fazy powtarzającego się cyklu.

1. Faza narastania napięcia

W tej fazie partner jest napięty i stale poirytowany. Każdy drobiazg wywołuje jego złość, często robi awanturę, zaczyna więcej pić, przyjmować narkotyki lub inne substancje zmieniające świadomość. Może poniżać partnerkę, poprawiając swoje samopoczucie. Prowokuje kłótnie i staje się coraz bardziej niebezpieczny. Sprawia wrażenie, że nie panuje nad swoim gniewem. Kobieta stara się jakoś opanować sytuację – uspokaja go, spełnia wszystkie zachcianki, wywiązuje się ze wszystkich obowiązków. Często przeprasza sprawcę. Ciągłe zastanawia się nad tym, co może zrobić, aby poprawić mu humor, uczynić go szczęśliwym i powstrzymać przed wyrządzeniem krzywdy. Niektóre kobiety w tej fazie mają różne dolegliwości fizyczne, jak bóle żołądka, bóle głowy, bezsenność, utratę apetytu. Inne wpadają w apatię, tracą energię do życia lub stają się niespokojne i pobudliwe nerwowo. Jest to wynik narastania napięcia, które po pewnym czasie staje się nie do zniesienia. Zdarza się, że kobieta wywołuje w końcu awanturę, żeby „mieć to już za sobą”.

2. Faza gwałtownej przemocy

W tej fazie partner staje się gwałtowny. Wpada w szał i wyładowuje się. Eksplozję wywołuje zazwyczaj jakiś drobiazg, np. lekkie opóźnienie posiłku. Skutki użytej przemocy mogą być różne – podbite oko, połamane kości, obrażenia wewnętrzne, poronienie, śmierć. Kobieta stara się zrobić wszystko, żeby go uspokoić i chronić siebie. Zazwyczaj, niezależnie od tego, jak bardzo się stara, wściekłość partnera narasta coraz bardziej. Czuje się bezradna, bo ani przekonywanie sprawcy, ani bycie miłą, ani unikanie, ani bierne poddawanie się mu nie pomaga i nie łagodzi jego gniewu. Po zakończeniu wybuchu przemocy, kobieta jest w stanie szoku. Nie może uwierzyć, że to się naprawdę stało. Odczuwa wstyd i przerażenie. Jest oszołomiona. Staje się apatyczna, traci ochotę do życia, odczuwa złość i bezradność.

3. Faza miodowego miesiąca

Gdy sprawca wyładował już swoją złość i wie, że posunął się za daleko, nagle staje się inną osobą. Szczerze żałuje tego, co zrobił, okazuje skruchę i obiecuje, że to się nigdy nie powtórzy. Stara się znaleźć jakieś wytłumaczenie dla tego, co zrobił i przekonuje ofiarę, że to był jednorazowy, wyjątkowy incydent, który już się nigdy nie zdarzy. Sprawca okazuje ciepło i miłość. Staje się znowu podobny do tego, jaki był na początku znajomości. Przynosi kwiaty, prezenty, zachowuje się jakby przemoc nigdy nie miała miejsca. Rozmawia z ofiarą, dzieli się swoimi przeżyciami, obiecuje, że nigdy już jej nie skrzywdzi. Dbą o ofiarę, spędza z nią czas i utrzymuje bardzo satysfakcjonujące kontakty seksualne. Sprawca i ofiara zachowują się jak świeżo zakochana para. Ofiara zaczyna wierzyć w to, że partner się zmienił i że przemoc była jedynie incydentem. Czuje się kochana, myśli, że jest dla niego ważna i znowu go kocha. Spełniają się jej marzenia o cudownej miłości, odczuwa bliskość i zespolenie z partnerem. Życie we dwoje wydaje się piękne i pełne nadziei. Ale faza miodowego miesiąca i związane z nią przyjemności przemijają i znowu rozpoczyna się faza narastania napięcia. Zatrzymuje ona ofiarę w cyklu przemocy, bo łatwo pod jej wpływem zapomnieć o koszmarze pozostałych dwóch faz. Prawdziwe zagrożenie, jakie niesie ze sobą faza miodowego miesiąca jest związane z tym, że przemoc w następnym cyklu jest zazwyczaj gwałtowniejsza.

Pamiętaj! Nikt nie zasługuje na bicie, krzywdzenie, maltretowanie. Nic nie usprawiedliwia zachowań sprawcy!

**Narastające
napięcie**

**Miesiąc
miodowy**

**Wybuchy
gniewu**

Cykl

Przemocy

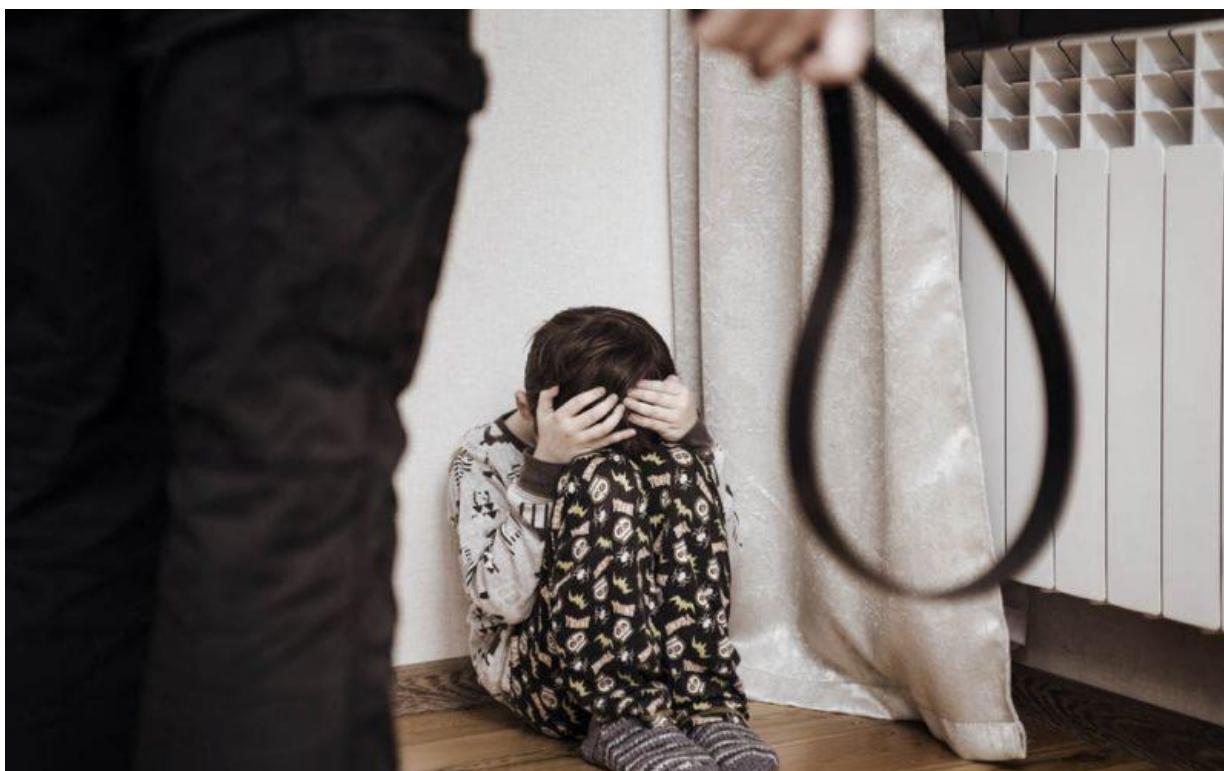
**Okazywanie
miłości**

Przemoc

**Skrucha i
przeprosiny**

10 najczęściej spotykanych mitów dotyczących przemocy

1. Problem przemocy dotyczy wyłącznie rodzin z tzw. marginesu społecznego.
2. To był jednorazowy incydent, który się nie powtórzy.
3. Przemoc w rodzinie to sprawa rodzinna i nikt nie powinien się wtrącać.
4. Skoro ofiara przemocy nic nie robi, aby zmienić swoją sytuację, to znaczy, że jej to odpowiada. Gdyby cierpiała, odeszłaby od sprawcy.
5. Sprawcy przemocy to osoby chore psychicznie.
6. Jeśli ktoś jest bity, to znaczy, że na to zasłużył.
7. Gdyby ofiara bardziej się starała, była lepszą żoną i matką, nie dochodziłoby do przemocy.
8. Gdyby dziecko było bite, miało problemy w domu – powiedziałyby o tym.
9. Sprawca przemocy po terapii odwykowej od alkoholu przestanie krzywdzić swoich bliskich.
10. Bite dzieci wyrosną na porządnym ludzi.

Skutki przemocy

Długotrwałe trwanie w przemocy prowadzi do zaburzeń charakterystycznych dla osób przeżywających ekstremalne, traumatyczne doświadczenia.

Konsekwencje życia w związku opartym na przemocy są następujące:

- Poczucie braku wpływu na własne życie,
- Zaniżone poczucie własnej wartości,
- Silna zależność od sprawcy,
- Lęk,
- Obniżony nastrój, drażliwość, izolacja społeczna,
- Nadużywanie leków, środków psychoaktywnych,
- Dolegliwości psychosomatyczne (np. bóle głowy, brzucha, problemy żołądkowe),
- Brak szacunku dla siebie,
- Poczucie winy,
- Obwinianie siebie za akty przemocy,
- Zaburzenia snu.

Osoby przystosowują się powoli do roli ofiary przestają się bronić, potrzebują wsparcia z zewnątrz!!

Przyczyny pozostawania w związkach opartych na przemocy

Ofiary, mówiąc o przyczynach pozostawania w krzywdzącej je sytuacji, bardzo często mówią o:

- Rzeczywistej zależności finansowej od partnera (brak mieszkania i pracy),
- Własnych doświadczeniach, niewiedzy („życie mojej rodziny, mamy i taty wyglądało tak samo, nie wiedziałem, że może być inaczej”),
- Miłości do sprawcy (ofiara chce zmiany, a nie rozstania ze sprawcą),
- Wierze w to, że będzie lepiej,
- Wstydzie („wszyscy go lubią, cenią, nikt mi nie uwierzy”),
- Strachu przed sprawcą (sprawca grozi: "zabiorę ci dzieci, zrobię z ciebie wariatkę”),
- Uwarunkowaniach środowiskowych („nie można donosić na swojego męża”)
- Uwarunkowaniach kulturowo- religijnych („trzeba nieść swój krzyż, taki jest los kobiety, dzieci muszą mieć ojca”)

Zjawisko „prania mózgu”

Opisane poniżej techniki „prania mózgu” są wykorzystywane przez sprawców przemocy w celu zatrzymania przy sobie ofiary przemocy domowej, sprawowania nad nią kontroli, a także zniechęcenia jej do działania. W konsekwencji osoby doznające przemocy mają zniekształcony obraz własnej osoby, uważają, że są głupie, niewydolne, złe, niezdarne; czują się winne i odpowiedzialne za przemoc, często uważają, że zasłużyły na karę; przeżywają silny lęk; mają poczucie, że robią coś złego; czasem podejmują działania autodestrukcyjne. Sprawca przemocy w takiej sytuacji czuje się bezkarny i usprawiedliwiony.

Techniki „prania mózgu”

- izolowanie ofiar od wszelkich źródeł wsparcia zewnętrznego;
- skoncentrowanie uwagi wyłącznie na zachowaniach sprawcy tak, aby ofiara ciągle i z lękiem myślała o tym, co on może zrobić;
- doprowadzanie do wyczerpania nieustannymi wyszukanyymi i bezsensownymi zadaniami;
- ograniczanie snu i odpoczynku,
- wymuszanie niechcianych praktyk seksualnych;
- zastraszanie i wywoływanie przygnębienia;
- stosowanie na przemian kar i nagród tak, aby utrudnić ocenę sytuacji i zmniejszyć opór, a także podtrzymywać nadzieję, że „może to nie taki zły człowiek, w końcu zrozumie i się zmieni;
- demonstracyjne akcentowanie wszechwładzy i wszechmocy, mające na celu przekonanie ofiary o nieograniczonych możliwościach i sile sprawcy.

**Dzieci jako świadkowie
przemocy w rodzinie**

=

**osoby doświadczające
przemocy domowej**

Wpływ przemocy w rodzinie na **dziecko** może być bezpośredni - wskutek zagrożenia agresją dorosłego, a także bardziej pośredni - poprzez bycie świadkiem przemocy. Dzieci mogą nie widzieć awantur i bicia matki, ale słyszą np. jej płacz, jęki, wyzwiska. Widzą skutki przemocy: zdemolowane mieszkanie, ślady krwi, siniaki, potargane ubrania, rozbite okulary, policjantów w domu. Na pewno czują atmosferę napięcia w rodzinie, lęk i obawy matki, kiedy sprawca wraca do domu. Bycie świadkiem przemocy wobec matki jest silnym urazem psychicznym, który wzrasta, jeżeli dzieci są nie tylko świadkami, ale i ofiarami przemocy. Przejawiają wtedy bardziej nasilone objawy zaburzeń emocjonalnych, zwłaszcza jeżeli przemoc ma charakter chroniczny.

Zaburzenia emocjonalne u dzieci

Zaburzenia emocjonalne u dzieci - świadków przemocy w rodzinie - przejawiają się w kilku aspektach:

- w zaburzeniach zachowania w postaci agresywnych zachowań, okrucieństwa wobec zwierząt, napadów złości, nadrucliwości, wagarowania, zachowań przestępczych;
- w emocjonalnych problemach: lęku, smutku, złości, wycofaniu, niskiej samoocenie;
- w problemach funkcjonowania społecznego: odrzuceniu przez rówieśników, niezdolności do empatii, małych umiejętnościach społecznych;
- w problemach funkcjonowania poznawczego: słabych wynikach w szkole, opóźnieniu w rozwoju intelektualnym, opóźnieniu w rozwoju mowy;
- w zakresie zdrowia fizycznego: bezsenności, zaburzeniach jedzenia, symptomach chorób psychosomatycznych, słabym rozwoju motorycznym i fizycznym, moczeniu nocnym.

Dzieci będące świadkami przemocy między rodzicami mają również trudności we właściwym rozumieniu miłości i bliskości w związku. Błędne wyobrażenia na ten temat stają się później podstawą do zaburzeń w relacjach z partnerem. Patogenny wpływ przemocy przejawia się też w nabywaniu agresywnych wzorów zachowania. Przemoc w rodzinie nie wpływa na wszystkie dzieci w takim samym stopniu i w taki sam sposób. Zależy to od wieku i płci dziecka, a także systemu wsparcia społecznego. Niemowlęta, narażone na przemoc między rodzicami wykazują różne problemy zdrowotne, źle śpią, są nadmiernie płaczliwe. Dzieci w wieku przedszkolnym ujawniają paniczny lęk, są drażliwe, bojaźliwe, jękają się. Starsze dzieci wykazują duży poziom lęku, są zamknięte w sobie, często agresywne. Chłopcy mają więcej zachowań agresywnych, częściej niż dziewczynki, mają napady złości, dziewczynki natomiast częściej niż chłopcy są wycofane, pasywne, trzymają się kurczowo rodzica, są nieufne wobec mężczyzn.

PRZERWIJ KRĄG PRZEMOCY.

Nie pozwól krzywdzić siebie i swoich dzieci. Podejmij działanie!!!

Gdy staniesz się ofiarą przemocy

1. Powiedz swojemu mężowi/swojej żonie czy partnerowi:

NIE! DOSYĆ!

Może być to trudne, ale jeżeli będziesz nadal zwlekała, to tylko pogorszy Twoją sytuację, coraz trudniej będzie ci sprzeciwić się przemocy.

2. Pamiętaj przede wszystkim o swoim bezpieczeństwie!

Poszukaj bezpiecznego schronienia dla siebie i swoich dzieci, najlepiej jeśli będą to Twoi znajomi, bliska rodzina, ale może to być miejsce publiczne, z którego mogłabyś zadzwonić na policję.

Może się zdarzyć, że z powodu przemocy trzeba będzie ratować się ucieczką. Pamiętaj wtedy, żeby zabrać ze sobą ważne dokumenty i rzeczy, które mogą być Ci pomocne w późniejszym czasie. Weź ze sobą:

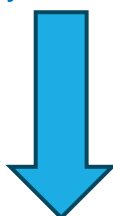
- Dowód osobisty, paszport, prawo jazdy,
- Legitymację ubezpieczeniową,
- Telefon komórkowy,
- Lekarstwa, recepty,
- Akt zawarcia małżeństwa, akty urodzeń dzieci,
- Dokumenty sądowe np. orzeczenie o rozwodzie,
- Karty płatnicze i pieniądze,
- Klucze od mieszkania,
- Kluczyki do samochodu,
- Ubrania i inne rzeczy niezbędne dla Ciebie i dzieci.

Warto przygotować wszystkie rzeczy w jednym miejscu, gdyby trzeba było pośpiechu opuszczać mieszkanie. Porozmawiaj o tym wcześniej z dziećmi, uprzedź je, że w sytuacji zagrożenia być może będziecie uciekać z domu.

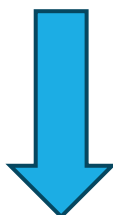
3. Zgłoś się po poradę do instytucji/organizacji społecznej

Tam możesz uzyskać pomoc w kwestiach prawnych – prawnik pomoże ci napisać skargę, pomóc pozbierać dowody, wskaże ci możliwe drogi postępowania. Nie bój się poprosić o pomoc, spróbuj, a na pewno uda ci się uciec od przemocy. Musisz podjąć tę trudną decyzję, pamiętaj przy tym, że nikt nie ma prawa cię bić.

4. Bardzo ważne są dowody

Zeznania świadków (sąsiadów, znajomych, którzy widzieli, jak mąż cię bił). Jeśli zostałaś/eś pobita/ty lub zgwałcona/y idź również do lekarza, tak szybko jak to będzie możliwe i poproś go, aby wystawił zaświadczenie o stanie zdrowia (obdukcję) opisujące obrażenia jakich doznałaś/eś. Spisujcie wszystkie incydenty, pamięć jest czasami zawodna, a informacje te mogą okazać się bardzo ważne, jeżeli zdecydujesz się na złożenie skargi.

5. Zadzwoń lub idź na policję i poproś o interwencję

Za każdym razem, gdy dojdzie do przemocy, zgłaszaj to policji, to również jest dowód na to, że padłaś/eś ofiarą przemocy. Policja ma obowiązek zareagować na Twoje wezwanie.

6. Pamiętaj o swoich prawach!

Jeśli wezwałeś/eś policję na interwencję i funkcjonariusze przyjechali do Twojego domu masz prawo:

- domagać się, aby zrobili notatkę służbową (założyli Niebieską Kartę) na temat zajścia,
- zapisać nazwiska policjantów lub ich numery służbowe; ich obowiązkiem jest pokazać Ci legitymację służbową. Pamiętaj, że oni również mogą świadczyć w Twojej sprawie,
- dowiedzieć się o numer pod jakim interwencja została zarejestrowana i poprosić o kopię notatki służbowej.

Zanotuj i przechowuj w bezpiecznym miejscu wszystkie informacje na temat zajścia (zajść).

7. Złóż zawiadomienie o przestępstwie lub wnioszek o ściganie.

Jeśli chcesz, aby sprawca był ukarany złóż zawiadomienie oraz domagaj się, aby policja lub prokuratura wszczęła postępowanie karne.

8. Pamiętaj, że jest ktoś, kto może ci pomóc!

W każdej chwili możesz zwrócić się o pomoc do różnych organizacji, w których otrzymasz poradę prawną i psychologiczną. Nie zapominaj o tym, gdy stwierdzisz, że nie masz już siły i że składanie skargi nie ma sensu. Może prawnik czy psycholog zaproponuje ci inne rozwiązanie twojego problemu.

Procedura NIEBIESKIE KARTY

Procedura „Niebieskie Karty” jest stworzona w celu udzielania skutecznej pomocy osobom doznającym przemocy domowej. Jej zadaniem jest ułatwienie służbom i rodzinie doznającym przemocy domowej dostępu do informacji, pomocy oraz dokumentowanie zdarzeń związanych z przemocą. Wszczynając procedurę podejmuje się działania interwencyjne, mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa osobie doznającej przemocy domowej.

Niebieską Kartę może założyć :

- pracownik socjalny jednostki organizacyjnej pomocy społecznej;
- funkcjonariusz Policji;
- żołnierz Żandarmerii Wojskowej;
- pracownik socjalny specjalistycznego ośrodka wsparcia dla osób doznających przemocy domowej;
- asystent rodziny;
- nauczyciel wychowawca będący wychowawcą klasy lub nauczyciel znający sytuację domową małoletniego;
- osoby wykonujące zawód medyczny, w tym lekarz, pielęgniarka, położna lub ratownik medyczny;
- przedstawiciel gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych;
- pedagog, psycholog lub terapeuta, będący przedstawicielem jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty, ochrony zdrowia, organizacji pozarządowych.

Niebieska Karta składa się z 4 części (osoba doznająca przemocy domowej otrzymuje formularz B)

Wszczęcie procedury następuje przez wypełnienie formularza Niebieska Karta A przez jednego z wyżej wymienionych przedstawicieli, który jako pierwszy dowiedział się o problemie przemocy domowej.

NIEBIESKIE KARTY

Osoba wszczynająca procedurę podejmuje działania interwencyjne mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa osobie doznającej przemocy domowej, w tym:

1. Zapobieżenie zagrożenia dla życia lub zdrowia osoby doznającej przemocy domowej, w tym informowanie Policji lub Żandarmerii Wojskowej o zaistniałych okolicznościach.
2. Udzielenie osobie doznającej przemocy domowej pierwszej pomocy przedmedycznej lub zapewnieniu pomocy medycznej.
3. Zaspokojenie podstawowych potrzeb, w tym udzielenie wsparcia i poradnictwa, w szczególności od przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, specjalistycznych ośrodków wsparcia dla osób doznających przemocy domowej, organizacji pozarządowych i stowarzyszeń działających na rzecz osób doznających przemocy domowej.
4. Dokonanie wstępnej diagnozy sytuacji w związku z zaistnieniem uzasadnionego podejrzenia stosowania przemocy domowej i przeprowadzenie rozmowy z osobą doznającą przemocy domowej, a także, w miarę możliwości, z osobą stosującą przemoc.
5. Rozmowę z osobą doznającą przemocy domowej przeprowadza się w warunkach gwarantujących swobodę wypowiedzi, poszanowanie godności oraz zapewniających bezpieczeństwo.
6. Osobie doznającej przemocy domowej przekazuje się informacje w prostym, przejrzystym i przystępnym dla niej języku, z uwzględnieniem stanu i okoliczności, które mogą mieć wpływ na zdolność rozumienia i bycie rozumianym.
7. W trakcie rozmowy z osobą stosującą przemoc domową informuje się ją w szczególności o prawokarnych konsekwencjach stosowania przemocy domowej oraz wskazuje na konieczność zmiany sposobu postępowania.
8. Powyższe działania realizuje się uwzględniając warunki, czynniki i potrzeby, w tym dotyczące osób niepełnosprawnych.
9. Jeżeli istnieje podejrzenie stosowania przemocy domowej wobec małoletniego, działania w ramach procedury przeprowadza się w obecności rodzica, opiekuna prawnego lub faktycznego.
10. Jeżeli istnieje podejrzenie stosowania przemocy domowej wobec pełnoletniej osoby nieporadnej ze względu na wiek, stan psychiczny lub fizyczny, działania w ramach procedury przeprowadza się w obecności opiekuna prawnego lub faktycznego lub pełnoletniej osoby przez nią wskazanej.
11. Jeżeli istnieje podejrzenie, że osobami stosującymi przemoc domową wobec małoletniego są rodzice, opiekunowie prawni lub faktyczni, działania w ramach procedury przeprowadza się w obecności pełnoletniej osoby najbliższej lub pełnoletniej osoby wskazanej przez małoletniego.
12. Jeżeli istnieje podejrzenie, że osobą stosującą przemoc domową wobec pełnoletniej osoby nieporadnej, jest opiekun prawny lub faktyczny, działania w ramach procedury przeprowadza się w obecności osoby najbliższej, a w razie jej braku – w obecności innej osoby pełnoletniej przez nią wskazanej.
13. Działania z udziałem osób doznających przemocy domowej, przeprowadza się, w miarę możliwości,²² w obecności psychologa.

WAŻNE !!

1. Jeżeli osoba objęta procedurą „Niebieskie Karty” nie włada językiem polskim w mowie i piśmie lub jest osobą głuchą lub niemą lub występują okoliczności, które mogą mieć wpływ na zdolność rozumienia i bycie rozumianym, członkowie grupy diagnostyczno-pomocowej występują do zespołu interdyscyplinarnego z wnioskiem o zapewnienie udziału tłumacza w czynnościach z osobą objętą procedurą.
2. Zespół interdyscyplinarny na wniosek grupy diagnostyczno-pomocowej zapewnia tłumacza lub podejmuje inne działania umożliwiające porozumienie się z osobą objętą procedurą.
3. Podczas interwencji sporządza się „Notatkę urzędową o przemocy domowej”, zwaną „Kartą A”. W zależności od zaistniałych okoliczności osoba interweniująca sporządza ją na miejscu interwencji lub bezpośrednio po jej zakończeniu w jednostce organizacyjnej interwenta.
4. Następnie osoba interweniująca przekazuje osobom doznającym przemocy domowej „Informację dla osób doznających przemocy domowej”, zwaną „Kartą B”, jednocześnie informuje o uruchomieniu procedury „Niebieskiej Karty” i zasadach jej realizacji, w tym o możliwości przekazania organom administracji rządowej i jednostkom samorządu terytorialnego bądź podmiotom, którym zleciły one realizację zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej, informacji o sytuacji rodziny i potrzebie udzielenia jej pomocy.
5. W przypadku, gdy nawiązanie bezpośredniego kontaktu z osobą doznającą przemocy domowej jest niewykonalne, wypełnienie formularza „Niebieska Karta - A” następuje bez udziału tej osoby. Osoba doznająca przemocy domowej otrzymuje formularz „Niebieska Karta – B”.
6. Wypełniony formularz „Niebieskiej Karty – A” zostaje przekazany w ciągu 5 dni do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego w danej gminie, który podejmie dalsze działania.
7. Przewodniczący zespołu w terminie 3 dni przekazuje Kartę grupie diagnostyczno – pomocowej.
8. Zakończenie procedury „Niebieskie Karty” następuje w przypadku ustania przemocy domowej i uzasadnionego przypuszczenia, że zaprzestano dalszego stosowania przemocy domowej, rozstrzygnięcia o braku zasadności podejmowania działań.

W ramach procedury NIEBIESKIE KARTY na przedstawicieli poszczególnych służb pomocowych nałożone zostały różnego rodzaju zadania, i tak:

Funkcjonariusz Policji:

1. udziela osobie doznającej przemocy domowej niezbędnej pomocy, w tym udziela pierwszej pomocy przedmedycznej;
2. organizuje niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby doznającej przemocy domowej;
3. podejmuje, w razie potrzeby, inne niezbędne czynności zapewniające ochronę życia, zdrowia i mienia osób doznających przemocy domowej, włącznie z zastosowaniem na podstawie odrębnych przepisów w stosunku do osoby stosującej przemoc domową środków przymusu bezpośredniego i zatrzymania;
4. przeprowadza, o ile jest to możliwe, z osobą stosującą przemoc domową rozmowę, w szczególności o odpowiedzialności karnej za znęcanie się fizyczne lub psychiczne nad osobą najbliższą lub inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od osoby stosującej przemoc domową albo nad małoletnim lub pełnoletnią osobą nieporadną ze względu na jej wiek lub stan zdrowia, oraz wzywa osobę stosującą przemoc domową do zachowania zgodnego z prawem i zasadami współżycia społecznego;
5. przeprowadza na miejscu zdarzenia, w przypadkach niecierpiących zwłoki, czynności procesowe w niezbędnym zakresie, w granicach koniecznych do zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa;
6. podejmuje działania mające na celu zapobieganie zagrożeniom mogącym występować w środowisku domowym, w szczególności składa systematyczne wizyty sprawdzające stan bezpieczeństwa osoby doznającej przemocy domowej, w zależności od potrzeb określonych przez grupę diagnostyczno-pomocową;
7. dokonuje niezbędnych ustaleń w zakresie udziału osoby stosującej przemoc domową w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową lub w programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową;
8. informuje, w formie notatki urzędowej, zespół interdyscyplinarny o działaniach podejmowanych wobec osoby doznającej przemocy domowej oraz osoby stosującej przemoc domową, w tym w szczególności o udziale w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową lub w programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową.

Grupa diagnostyczno – pomocowa:

1. W ramach procedury grupa diagnostyczno-pomocowa:
 - 1) dokonuje oceny sytuacji domowej, potrzeb i zasobów osoby doznającej przemocy domowej oraz osoby stosującej przemoc domową;
 - 2) udziela pomocy osobie doznającej przemocy domowej;
 - 3) opracowuje indywidualny plan pomocy dla osoby doznającej przemocy domowej i jej środowiska domowego, który zawiera propozycje działań pomocowych;
 - 4) podejmuje działania w stosunku do osoby stosującej przemoc domową w celu zaprzestania stosowania tego rodzaju zachowań;
 - 5) przekazuje osobie stosującej przemoc domową informacje w szczególności o prawnych konsekwencjach stosowania przemocy domowej;
 - 6) przekazuje osobie stosującej przemoc domową informacje o koniecznych do zrealizowania działaniach w celu zaprzestania stosowania przemocy domowej;
 - 7) wnioskuje do zespołu interdyscyplinarnego o skierowanie osoby stosującej przemoc domową do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową lub w programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową;
 - 8) motywuje osobę stosującą przemoc domową do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową oraz programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową;
 - 9) przeprowadza z osobą stosującą przemoc domową rozmowę ukierunkowaną na wskazanie zagrożeń wynikających z nadużywania alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych lub leków;
 - 10) rozstrzyga o braku zasadności podejmowania działań.
2. Rozstrzygnięcie, jest podejmowane jednogłośnie. W przypadku braku zgodności członków grupy diagnostyczno-pomocowej, odrębne wnioski członków grupy diagnostyczno-pomocowej wraz z uzasadnieniem są przekazywane do zespołu interdyscyplinarnego, który podejmuje decyzje w sprawie skierowania osoby stosującej przemoc domową do udziału w programie korekcyjno-edukacyjnym albo programie psychologiczno - terapeutycznym większością głosów.

Dzielnicowy

- 1) Bezpośredni kontakt z rodziną, wobec której rozpoczęto procedurę „Niebieskie Karty”, w celu rozpoznania sytuacji w rodzinie, potwierdzenia występowania przemocy w rodzinie oraz ustalenia rodzaju i charakteru potrzebnych działań pomocowych – niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania „Karty A”.
- 2) Przekazanie osobom doznającym przemocy domowej „Karty B”, jeśli wcześniej nie było takiej możliwości, poinformowanie o zasadach podjęcia działań prawnych, o organizacjach i instytucjach udzielających pomocy, a także o możliwościach przekazania przez Policję organom administracji rządowej i jednostkom samorządu terytorialnego bądź podmiotom, którym zleciły one realizację zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, informacji o sytuacji rodziny i potrzebie udzielenia jej pomocy.
- 3) Systematyczne wizyty, co najmniej raz w miesiącu, sprawdzające stan bezpieczeństwa domowników i zachowanie osoby stosującej przemoc domową.
- 4) Podejmowanie działań prewencyjnych wobec osób stosujących przemoc domową, w tym prowadzenie rozmów profilaktycznych z osobą stosującą przemoc domową oraz informowanie go o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii i udziału w programach korekcyjno- edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową.
- 5) Umożliwienie osobom doznającym przemocy domowej zapoznanie się, na ich żądanie, z treścią „Karty A”, dokumentującą rozpoczęcie procedury „Niebieskie Karty” wobec jej rodziny.
- 6) Podejmowanie współpracy z przedstawicielami organów administracji rządowej i samorządowej, organizacji pozarządowych oraz kościołów i związków wyznaniowych na rzecz rodzin dotkniętych przemocą.
- 7) Udział w tworzeniu i funkcjonowaniu lokalnych zespołów pomocy osobom doznającym przemocy domowej w ramach współpracy z powołanymi do tego instytucjami i organizacjami.

Pracownik socjalny jednostki organizacyjnej pomocy społecznej

W ramach procedury pracownik socjalny jednostki organizacyjnej pomocy społecznej lub centrum usług społecznych:

- 1) diagnozuje sytuację, potrzeby i zasoby osoby doznającej przemocy domowej;
- 2) udziela kompleksowych informacji o:
 - a) możliwościach uzyskania pomocy, w szczególności psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej, oraz wsparcia, w tym o instytucjach i podmiotach świadczących specjalistyczną pomoc na rzecz osób doznających przemocy domowej,
 - b) formach pomocy małoletnim doznającym przemocy domowej oraz o instytucjach i podmiotach świadczących tę pomoc,
 - c) możliwościach podjęcia dalszych działań mających na celu poprawę sytuacji osoby doznającej przemocy domowej;
- 3) organizuje niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby doznającej przemocy domowej;
- 4) zapewnia osobie doznającej przemocy domowej, w zależności od potrzeb, schronienie w całodobowej placówce świadczącej pomoc, w tym w szczególności w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla osób doznających przemocy domowej lub innej placówce, w tym prowadzonej przez organizacje pozarządowe i stowarzyszenia, działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;
- 5) bierze udział w opracowaniu przez grupę diagnostyczno-pomocową indywidualnego planu pomocy;
- 6) podejmuje działania mające na celu zapobieganie zagrożeniom mogącym występować w środowisku domowym, w szczególności składa systematyczne wizyty sprawdzające stan bezpieczeństwa osoby doznającej przemocy domowej, w zależności od potrzeb określonych przez grupę diagnostyczno-pomocową;
- 7) może prowadzić rozmowy w szczególności o prawnokarnych konsekwencjach stosowania przemocy domowej oraz informować osobę stosującą przemoc domową o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii, udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych lub programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową.

Przedstawiciel ochrony zdrowia

- 1) Każdorazowo udziela osobie doznającej przemocy domowej informacji o możliwościach uzyskania pomocy i wsparcia oraz o uprawnieniu do uzyskania bezpłatnego zaświadczenia lekarskiego o ustaleniu przyczyn i rodzaju uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy w rodzinie.
- 2) Jeżeli stan zdrowia osoby doznającej przemocy domowej, wymaga przewiezienia jej do placówki medycznej, formularz „Niebieska Karta — A” wypełnia przedstawiciel placówki medycznej, do której osoba ta została przewieziona.
- 3) Przedstawicielem ochrony zdrowia uprawnionym do działań jest osoba wykonująca zawód medyczny, w tym lekarz, pielęgniarka, położna i ratownik medyczny.

Pedagog szkolny/nauczyciel

- 1) Diagnozuje sytuację i potrzeby osoby doznającej przemocy domowej, w tym w szczególności wobec dzieci;
- 2) informuje o możliwościach uzyskania pomocy, w szczególności psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej, oraz wsparcia, w tym o instytucjach i podmiotach świadczących specjalistyczną pomoc na rzecz osób doznających przemocy domowej,
- 3) Informuje o możliwościach podjęcia dalszych działań mających na celu poprawę sytuacji osoby doznającej przemocy domowej;
- 4) Organizuje niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby doznającej przemocy domowej;
- 5) Może prowadzić rozmowy z osobami stosującymi przemoc domową, na temat konsekwencji stosowania przemocy w rodzinie oraz informuje te osoby o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii i udziale w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową.
- 6) Udziela kompleksowych informacji rodzicowi, opiekunowi prawnemu, faktycznemu lub osobie najbliższej o możliwościach pomocy psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej oraz wsparcia rodzinie, w tym o formach pomocy dzieciom świadczonych przez instytucje i podmioty w zakresie specjalistycznej pomocy na rzecz osób doznających przemocy domowej.

Przedstawiciel gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych

- 1) Diagnozuje sytuację i potrzeby osoby doznającej przemocy domowej;
- 2) Udziela kompleksowych informacji o:
 - a) możliwościach uzyskania pomocy, w szczególności psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej, oraz wsparcia, w tym o instytucjach i podmiotach świadczących specjalistyczną pomoc na rzecz osób doznających przemocy domowej;
 - b) formach pomocy dzieciom doznającym przemocy domowej oraz o instytucjach i podmiotach świadczących tę pomoc;
 - c) możliwościach podjęcia dalszych działań mających na celu poprawę sytuacji osoby doznającej przemocy domowej;
- 3) Organizuje niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby doznającej przemocy domowej;
- 4) Może prowadzić rozmowy z osobami stosującymi przemoc domową, na temat konsekwencji stosowania przemocy w rodzinie oraz informuje te osoby o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii i udziale w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową.

Członkowie zespołu interdyscyplinarnego

(zespół interdyscyplinarny to jednostka skupiająca przedstawicieli wszystkich instytucji zajmujących się problemem przemocy w rodzinie)

- 1) Udzielają pomocy osobie doznającej przemocy domowej,
- 2) Podejmują działania w stosunku do osoby stosującej przemoc domową, w celu zaprzestania stosowania tego rodzaju zachowań;
- 3) Zapraszają osobę doznającą przemocy domowej na spotkanie zespołu interdyscyplinarnego lub grupy diagnostycznej – pomocowej;
- 4) Opracowują indywidualny plan pomocy dla osoby doznającej przemocy domowej, który zawiera propozycje działań pomocowych;
- 5) Rozstrzygają o braku zasadności podejmowania działań.

Instytucje wspierające osoby doznające przemocy na terenie Powiatu Kępińskiego

Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej

Kuratorzy sądowi realizują określone przez prawo zadania o charakterze wychowawczo-resocjalizacyjnym, diagnostycznym, profilaktycznym i kontrolnym związane z wykonywaniem orzeczeń sądu. Do zakresu zadań kuratorów sądowych dla dorosłych na rzecz przeciwdziałania przemocy i pomocy ofiarom znęcania należy:

- kontrolowanie zachowań skazanych, wobec których sąd orzekł dozór kuratora
- kontrola zachowania skazanych za znęcanie nad rodziną warunkowo przedterminowo zwolnionych z zakładów karnych z orzeczoną dozorem kuratora
- składanie wniosków do sądu o zmianę lub rozszerzenie obowiązków wobec skazanych za znęcanie się nad rodziną pozostających w okresie próby pod dozorem kuratora
- składanie wniosków o zarządzenie wykonania kary warunkowo zawieszanej lub odwołanie warunkowego zwolnienia oraz uczestniczenie w posiedzeniach sądu w tych sprawach.

Adres: Al. Marcinkowskiego 10, 63-600 Kępno; Tel. 62 78 27 251

<p>Imię i nazwisko kuratora zawodowego</p>	<p>Dni dyżurów w sądzie</p>	<p>Telefon służbowy / nr pokoju/ email</p>	<p>E-mail</p>
<p><u>Kierownik Zespołu Kuratorów</u> Grzegorz Bystry (Kurator dla dorosłych)</p>	<p>poniedziałek 8:00 - 15:00 środa 11:30 - 15:00 czwartek 8:00 - 15:00</p>	<p>Al. Marcinkowskiego 10, 63 - 600 Kępno, pok.6 tel. 62 78 27 275</p>	<p>grzegorz.bystry@kepno. sr.gov.pl</p>
<p>Magdalena Smug (Kurator dla dorosłych)</p>	<p>wtorek 8:00 - 15:00 czwartek 8:00 - 15:00</p>	<p>Al. Marcinkowskiego 10, 63 - 600 Kępno, pok.12 tel. 62 78 27 251</p>	<p>magdalena.smug@kepno. sr.gov.pl</p>
<p>Agata Ćwiek (Kurator dla dorosłych)</p>	<p>środa 8:00 - 15:00 piątek 8:00 - 15:00</p>	<p>Al. Marcinkowskiego 10, 63 - 600 Kępno, pok.15 tel. 62 78 27 268</p>	<p>agata.cwiek@kepno.sr.g ov.pl</p>
<p>Mirosława Kolebska (Kurator dla nieletnich)</p>	<p>wtorek 8:00 - 15:00 środa 8:00 - 15:00</p>	<p>Al. Marcinkowskiego 10, 63 - 600 Kępno, pok.1 tel. 62 78 27 266</p>	<p>mirosława.kolebska@ke pno.sr.gov.pl</p>
<p>Przemysław Stańczyk (Kurator dla nieletnich)</p>	<p>Poniedziałek 8:00 - 15:00 piątek 8:00 - 15:00</p>	<p>Al. Marcinkowskiego 10, 63 - 600 Kępno, pok.3 tel. 62 78 27 270</p>	<p>przemyslaw.stanczyk@k epno.sr.gov.pl</p>

Komenda Powiatowa Policji w Kępnie

Komendant Powiatowy Policji w Kępnie:

mf. insp. Mirosław Józefiak

I Zastępca Komendanta Powiatowego Policji w Kępnie:

mf. insp. Mirosław Wiśniewski

Adres: Chojęcin Szum ul. Jaśminowa 16, 63-640 Bralin

Tel. 47 77 56 200

Fax 47 77 56 215

W razie braku możliwości kontaktu z dzielnicowym danego rejonu prosimy o
kontakt pod

e-mailem dyzurny.kepno@po.policja.gov.pl

REWIR DZIELNICOWYCH W KĘPNIE

Kierownik Rewiru Dzielnicowych

asp. sztab. Karolina Paprocka

tel. 47 77 56 240

e-mail: karolina.paprocka@po.policja.gov.pl

Rejon	Dzielnicowy	Obszar
REJON I	mł. asp. Ewelina Włodarczyk tel. 47 77 56 316 , tel. kom.:786-936-273 dzielnicowy.kepno1@po.policja.gov.pl	Cicha, Cichy Zaulek, Długa, Orzeszkowej, Graniczna, Grobla, Kilińskiego, Kościelna, Kraszewskiego, Kręta, Krótka, Kwiatowa, Lipowa, Łazienkowa, Łąkowa, Młyńska, Nowa, Oś. Odrodzenia, Polna, Poniatowskiego, Radosna, Ratuszowa, Rynek, Rzeźnicka, Sieroca, Skryta, Słodowa, Spokojna, Stara, Strumykowa, Szkolna, Targowa, Warszawska, Wesoła, Wieluńska, Zacisze
REJON II	asp. Szymon Musiała tel. 47 77 56 242 tel. kom.: 786-936-280 dzielnicowy.kepno2@po.policja.gov.pl	Berwińskiego, Bractwa Kurkowego, Dąbrowskiego, Gimnazjalna, Kraszewskiego, Lipcowa, Mickiewicza, Obrońców Pokoju, Ogrodowa, Nowackiego, Rotmistrza Witolda Pileckiego, Sienkiewicza, Sikorskiego, Skośna, Spółdzielcza, 21-stycznia, Szpitalna, Wawrzyniaka, Wiosny Ludów, Wojska Polskiego, Targowa, Zielona
REJON III	asp. Karol Korpeta tel. 47 77 56 244 , tel. kom: 786-936-284 dzielnicowy.kepno3@po.policja.gov.pl	1-go Maja, 3-go Maja, Broniewskiego, Chełmońskiego, Chopina, Grottgera, Jesienna, Karłowicza, Kokocińskiego, Kossaka, Kościuszki, Kurpińskiego, Letnia, Lutosławskiego, Magnuszewskiego, Malczewskiego, Małcużyńskiego, Młynarza, Moniuszki, Nowowiejskiego, Oś. 700-lecia, Oś. Kopa, Paderewskiego, Parkowa, Poczтовая, Pogodna, Potworowskiego, Powstańców Wlkp. Schmidta, Serbeńskiego, Słoneczna, Staszica, Sygietyńskiego, Szymanowskiego, Tęczowa, Topolowa, Turowskiego, Wiatrakowa, Wieniawskiego, Wiosenna, Wilkomirskiego, Witkacego, Wodna, Wolności, Wrocławska, Wyczułkowskiego, Wyspiańskiego, Zachodnia, Zamkowa
REJON IV	asp. szt. Dariusz Duś tel. 47 77 56 241 , tel. kom.: 786 936 281 dzielnicowy.kepno4@po.policja.gov.pl	Al. Marcinkowskiego, Armii Krajowej, Armii Poznań, Boczna, Bohaterów Września, Dworcowa, Estkowskiego, Fredry, Grabowska, Cedrowa, Kombatantów, I. Krasickiego, Lenino, Monte Casino, Ofiar Oświęcimskich, Ofiar Torzeńca i Wyszczanowa, Osińska, Akacyjowa, Poznańska, Jaworowa, PPS-u, Prusa, Przemysłowa, Reymonta, Ruchu Oporu, Solidarności, Spacerowa, Sportowa, Towarowa, Tysiąclecia, Wyderkowskiego, Zwycięstwa, Zamenhoffa
REJON V	mł. asp. Paweł Szkudlarek tel. 47 77 56 243 , tel. kom.: 786-936-279 dzielnicowy.kepno5@po.policja.gov.pl	Domanin Wieś, Domanin PKP, Mechnice, Mikorzyn, Mikorzyn Osiedle, Kierzno, Kierzenko, Pustkowie Kierzeńskie, Mianowice, Ostrówek, Olszowa - cała miejscowość (ulice: Brylantowa, Bursztynowa, Diamentowa, Granitowa, jaspisowa, Koralewa, Kryształowa, kwarcowa, Marmurowa, Onyksowa, Opałowa, Perłowa, Rubinowa, Szafirowa, Szmaragdowa, Turkusowa), Świba,
REJON VI	mł. asp. Bożena Żukowska tel. 47 77 56 243 , tel. kom.: 786-936-278 dzielnicowy.kepno6@po.policja.gov.pl	Biały Młyn, Borek Mielęcki, Dziekania, Hanulin - cała miejscowość (ulice: Boczna, Bohaterów Westerplatte, Brzozowa, Kusocińskiego, Kwiatowa, Leśna, Meliorantów, Parkowa, Powstańców Wlkp., Stawowa, Wolności, Wrzosowa), Kliny, Krążkowy, Myjomice, Olendry, Osiny, Przybyszów, Rzetnia, Szklarka Mielęcka, Zosin

Trzcinica

Posterunek Policji w Trzcinity z/s w Laskach

Kierownik Posterunku:

st. asp. Marcin Żłobiński

tel. 47 77 56 3 97

DYŻURY KIEROWNIKA POSTERUNKU POLICJI W TRZCINICY Z S. W LASKACH

poniedziałek 10.00-14.00

Rejon	Dzielnicowy	Obszar
REJON I	sierż. sztab. Zdzisław Pośpiech tel. 47 77 56 397 tel. kom. - 786 936 285 e-mail: dzielnicowy.trzcinica1@po.policja.gov.pl	gm. Trzcinica - Laski, Smardze, Granice, Borek, Nowa Wieś, Laski Tartak, Piotrówka, Różyczka, Siemionka, Jelenia Głowa
REJON II	st. sierż. Paweł Balcerzak tel. 47 77 56 397 tel. kom. 516 891 608 e-mail: dzielnicowy.trzcinica2@po.policja.gov.pl	gm. Trzcinica - Trzcinica, Kuźnica Trzcńska, Pomiany, Kwasielina, Wodziczna, Ignacówka I, Ignacówka II, Ignacówka III, Aniołka Parcele, Aniołka Pierwsza, Aniołka Druga, Teklin, Dzierżążnik

W razie braku możliwości kontaktu z dzielnicowym danego rejonu prosimy o kontakt pod numerem:

- kierownika Posterunku: tel. 47 77 56 397

- dyżurnego KPP Kępno: tel. 47 77 56 200

Bralin

Posterunek Policji w Bralinie

Kierownik Posterunku Policji

mł. sierż. Mariusz Dominik

tel. 506 212 613

Rejon	Dzielnicowy	Obszar
REJON I	asp . Michał Jurowicz tel. 47 77 56 340 tel. kom. 786-936-276 e-mail: dzielnicowy.bralin1@po.policja.gov.pl	Bralin - całość (ulice: 21 stycznia, 3 maja, Benedykta Jańskiego, Błotna, Boczna, Dworcowa, Jabłonkowa, Jana i Józefa Rorbachów, Al. Jana Pawła II, Jana Rybarka, Jodłowa, Józefa Piłsudskiego, Kacza, Kalinowa, Kępińska, Kościelna, Kościuszki, Kręta, Krótka, Ks. J. Ćwiejkowskiego, Kwiatowa, Leśna, Lipowa, Łąkowa, Konopnickiej, Miodowa, Miodowa, Namysłowska, Nowa, Ogrodowa, Okrężna, Polna, Południowa, Poprzeczna, Powstańców Wlkp., Pólkowska, Przemysłowa, Rynek, Rzemieśnicza, Słoneczna, Spokojna, Wojciechowkiego, Strażacka, Tomasza Gabriela, Wiosenna)
REJON II	sierż. szt. Piotr Gola tel. 47 77 56 340 tel. kom. 786-936-275 e-mail: dzielnicowy.bralin2@po.policja.gov.pl	Chojęcín, Chojęcín Wieś, Chojęcín Parcele, Nosale, Działosze, Mnichowice, Tabor Wielki, Czermin, Lipnik, Mielęcín, Tabor Mały, Utrata, Weronikopole
REJON III	mł. asp. Justyna Gajda tel. 47 77 56 097 tel. kom.: 786-936-282 e-mail: dzielnicowy.bralin3@po.policja.gov.pl	Brzezíe, Gęsía Górka, Koza Wielka, Perzów, Słupia p. Bralinem, Turkowy, Nieprosin, Wygoda Turkowska, Chałupki, Gola, Miechów Ludwiczyn
REJON IV	asp. szt. Arkadiusz Bober tel. 47 77 56 097 tel. kom.: 786-936-272 e-mail: dzielnicowy.bralin4@po.policja.pl	Domasłów, Domasłów Szczęsćie, Miechów, Miechów Ludwiczyn, Trębaczów, Zbuczyna, Ligota, Nowa Wieś Ks., Nowa Wieś Ks. Parcele

W razie braku możliwości kontaktu z dzielnicowym danego rejonu prosimy o kontakt pod numerem:

- kierownika Posterunku: tel. 506 212 613

- dyżurnego KPP Kępno: tel. 47 77 56 200

Łęka Opatowska

Posterunek Policji w Łęce Opatowskiej z/s w Opatowie

Kierownik Posterunku:

asp. sztab. Konrad Mierziak

Tel. 47 77 56 361

Tel. kom. 572-894-711

DYŻURY KIEROWNIKA POSTERUNKU POLICJI W ŁĘCE OPATOWSKIEJ Z/S W OPATOWIE

wt. 12.00-14.00, pt. 6.30-8.30

Rejon	Dzielnicowy	Obszar
REJON I	st. asp. Aleksander Stefan tel.kom. 786-936-286 e-mail : dzielnicowy.opatow1@po.policja.gov.pl	gm. Łęka Opatowska - Łęka Opatowska, Siemianice, Raków, Piaski, Lipie, Szalonka, Zmyślona Słupska, Marianka Siemieńska, Kuźnica Słupska, Graice, Klasak, Opatowiec, Stogniew, Wesoła
REJON II	asp. Tomasz Wyżnikiewicz tel.kom.516-891-818 e-mail: dzielnicowy.opatow2@po.policja.gov.pl	gm. Łęka Opatowska i Baranów - Opatów, Słupia pod Kępem (Albertowska, Dworcowa, Katowicka, Kuźnica, Kwiatowa, Leśna, Ogrodowa, Parkowa, Radosna, Słoneczna, Szeroka, Szkolna, Wąska, Wesoła, Wiatrakowa, Zielona), Trzebień, Bidadzki, Młynarka
REJON III	asp. Adam Skotnik tel. kom.: 786-936-274 e-mail: dzielnicowy.opatow3@po.policja.gov.pl	Baranów i Oś. Murator - całość (ulice: Architektów, Blacharska, Boczna, Brzozowa, Budka, Budowlanych, Cicha, Cichy Kącik, Cło, Dekarska, Dębowa, Ekologiczna, Geodetów, Jagodowa, Jana Pawła II, Jarzębinowa, Jasna, Jaśminowa, Jodłowa, Juszcza, Klonowa, Kluczborska, Kopiec, Kościelna, Kowalska, Krótka, Kwiatowa, Leśna, Łąkowa, Malarska, Malinowa, Malutka, Miodowa, Młyńska, Murarska, Nowa, Nowy Rynek, Objazdowa, Orlika, Orzechowa, Piaskowa, Piękna, Pogodna, Polna, Południowa, Poprzeczna, Poziomkowa, Przy Torach, Różana, Rychtańska, Rynek, Rzemieślnicza Skotnica, Kryta, Słoneczna, Sosnowa, Spacerowa, Spokojna, Sportowa, Stawowa, Strumykowa, Szparagowa, Ks. A. Świadka, Świerkowa, Tęczowa, Trakt Napoleoński, Wąska, Wiosenna, Wrocławska, Wrzosowa, Wyszyńskiego, Zakamarek, Zakątek), Donaborów, Jankowy, Lisiny, Albertów
REJON IV	asp. Daniel Klimecki Tel. kom.: 786-936-277 e-mail: dzielnicowy.opatow4@po.policja.gov.pl	Mroczeń, Grębanin, Łęka Mroczeńska, Joanka, Żurawiniec, Marianka Mroczeńska, Feliksów, Grębanin kol. I i kol. II, Justynka, Lipka

Rychtal

Posterunek Policji w Rychtalu
Kierownik Posterunku:
asp. sztab. Marcin Chmielarz
tel. 47 77 56 370

DYŻURY KIEROWIKA POSTERUNKU POLICJI W RYCHTALU
poniedziałek 10.00-14.00

Rejon	Dzielnicowy	Obszar
REJON I	asp. sztab. Przemysław Jędrasiak tel. 47 77 56 372 tel. kom. - 786 936 283	Rychtal - ulica Akacyjowa, Brzozowa, Irysowa, Jesionowa, Jordanowa, Kasztanowa, Kępińska, Kolejowa, Kościelna, Kręta, Krótka, Kwiatowa, Lawendowa, Lipowa, Namysłowska, Nowe Osiedle, Ogrodowa, Okólna, Osiedle 600-lecia, Polna, Rynek, Słoneczna, Strumykowa, Wierzbowa, Wrzosowa, Zawada
REJON II	sierż. szt. Radosław Szmalenberg tel. 47 77 56 372	m. Rychtal - Dalanów, Darnowiec, Drożki, Dworzyszczce, Gierczyce, Krzyżowniki, Lubica, Mały Buczek, Okrzyce, Proszów, Remiszówka, Ryniec, Sadogóra, Skoroszów, Stogniewice, Szarlota, Wesola, Wielki Buczek, Zachciała, Zgorzelec

Zadania dzielnicowego

ZADANIA DZIELNICOWEGO:

- Realizacja we współdziałaniu z komórkami organizacyjnymi Komendy i innymi jednostkami Policji oraz organami samorządu terytorialnego, organizacjami i instytucjami pozarządowymi programów prewencyjnych ukierunkowanych na zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w miejscach publicznych osobom zamieszkałym na terenie powiatu kępińskiego oraz kreowanie pozytywnego wizerunku Policji w społeczeństwie lokalnym.
- Rozpoznawanie i reagowanie na potrzeby mieszkańców, dążenie do uspołecznienia działań policyjnych.
- Wykonywanie służby obchodowej na terenie działania rewiru, w tym zapobieganie i ujawnianie przestępstw.
- Stałe prowadzenie rozpoznania osobowego i terenowego, określanie miejsc zagrożonych.
- Współdziałanie z innymi komórkami organizacyjnymi Komendy, w zakresie zapobiegania i zwalczania przestępstw i wykroczeń oraz w celu właściwej realizacji procesu wykrywczego w całym powiecie.
- Sporządzanie wywiadów środowiskowych na zlecenie innych komórek i instytucji.
- Wykonywanie czynności w ramach procedury „Niebieska karta”.

Gminne Ośrodki Pomocy Społecznej na terenie Powiatu Kępińskiego

Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej

ul. Ks. Wawrzyniaka 10, 63-600 Kępno

tel. 62-78-24-767,

e-mail: kontakt@mgops.kepno.pl

kierownik Maria Żurecka

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej

ul. Rynek 21, 63-604 Baranów

Tel. 62-74 10 040,

e-mail: gops@baranow.pl
p.o. kierownika Sylwia Gąszczak

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej

ul. Akacyjowa 4 63-645 Łęka Opatowska

tel. 62-78-14-537

e-mail: gops@leka-opatowska.pl

kierownik Lucyna Kasprzak

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej

ul. Jana Pawła II 47 A, 63-620 Trzcinica

tel. 62-78-15-005 fax: 62-78-15-004

e-mail: gops@trzcinica.com.pl

kierownik Bożena Parzonka

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej

Rynek 1, 63-630 Rychtal

tel. 62-78-16-805, fax. 62-78-16-805

e-mail: gops@ugrychtal.pl

kierownik Paulina Sokołowska

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej

Perzów 78, 63-642 Perzów

tel. 62-78-61-854

e-mail: gops@perzow.pl

kierownik Ewa Marzec

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej

ul. 3 Maja 9 63-640 Bralin

Tel. 62 33 244 00

fax. 62 33 244 03

e-mail: gops@bralin.pl

kierownik Justyna Świerczyńska

Gminne komisje rozwiązywania problemów alkoholowych

Jeżeli u kogoś bliskiego lub osoby z otoczenia występują symptomy wymienione poniżej, oznacza to, że ten człowiek ma problemy z nadużywaniem alkoholu i powinna się poddać leczeniu. Aby pomóc, można się skontaktować z Gminną Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Osoby tam pracujące wiedzą jakie podjąć działania i co należy robić, aby pomóc w wyjściu z uzależnienia.

Początkowe objawy alkoholizmu:

- stwierdzenie, że alkohol odpręża, redukuje napięcie i niepokój, zmniejsza poczucie winy, ośmiela itp.
- poszukiwanie okazji do wypicia picie alkoholu w miejscach, gdzie nie powinno się tego robić, np. w pracy
- możliwość wypicia większej niż uprzednio ilości alkoholu tzw. "mocna głowa"
- trudności z odtworzeniem wydarzeń, które miały miejsce podczas picia
- picie alkoholu w samotności przez osoby, które uprzednio piły wyłącznie w sytuacjach towarzyskich
- narasta koncentracja na sytuacjach związanych z piciem alkoholu
- pojawia się zaniepokojenie piciem osób bliskich i krytykowanie tych zachowań
- rosną negatywne konsekwencje każdego spożycia alkoholu, a mimo to osoba nie zaprzestaje picia.

Każda komisja w swych założeniach ma pomoc osobom uzależnionym i ich rodzinom, konsultacje prawne i psychologiczne, psychiatryczne, mobilizowanie do podjęcia leczenia i uczestnictwa w grupach AA.

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	Teren	Czas i miejsce urzędowania
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych – Punkt Konsultacyjny	Gmina Baranów	<p>W ramach działań profilaktycznych Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w budynku GOPS Baranów funkcjonuje Punktu Konsultacyjno – Informacyjny, czynny w każdy poniedziałek w godzinach 17.00 – 19.00, gdzie przyjmuje psycholog/psychoterapeuta ds. uzależnień. Terapeuta udziela wszelkich informacji, dotyczących prawnych i terapeutycznych zagadnień dotyczących leczenia uzależnień jak również motywuje i wspiera osoby uzależnione do podjęcia leczenia odwykowego, oraz osoby zamieszkujące z osobą uzależnioną.</p> <p>Ponadto w każdy czwartek i piątek w Bibliotece Publicznej w Kaskach od godziny 16.00 – 18.00 świadczona jest pomoc psychologa (indywidualna i grupowa) dla uczniów z grup ryzyka oraz rodziców dzieci potrzebujących wsparcia. Wsparcie jest głównie kierowane do rodzin z problemami alkoholowymi, problemem przemocy, zagrożonych uzależnieniem od alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych, z zaburzeniami zachowania, przeżywającymi problemy wewnętrzne.</p> <p>Osoby zainteresowane mogą zgłaszać się bezpośrednio do punktu w godzinach w/w lub wcześniej skontaktować się telefonicznie z tut. Ośrodkiem tel. 46 8805981.</p>
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych – Punkt Konsultacyjny	Gmina Perzów	<p>Komisja nie ma określonych godzin urzędowania. Codziennie w GOPS przyjmuje Pełnomocnik Wójta ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, który przyjmuje zgłoszenia i wnioski interesantów w zakresie problemu uzależnień.</p> <p>Telefon do kontaktu: 62 786 18 54</p>
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych – Punkt Konsultacyjny	Gmina Łęka Opatowska	<p>Punkt konsultacyjny do spraw uzależnień prowadzony jest w "Rządcówce" w Łęce Opatowskiej przy ul. Szkolnej 4, 63-645 Łęka Opatowska - godziny przyjęć: czwartki w godz. 17.00 - 19.00. Szczegółowe informacje można uzyskać pod numerem telefonu: 62 78 14 525</p>

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	Teren	Czas i miejsce urzędowania
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych – Punkt Konsultacyjny	Gmina Bralin	<p>W Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Bralinie działa Punkt Konsultacyjny w zakresie diagnozowania problemów uzależnień i współuzależnień. Udział w konsultacjach jest możliwy po dokonaniu wcześniejszego zapisu w siedzibie Ośrodka lub telefonicznie 62 33 24 400. Szczegółowe informacje dostępne są w siedzibie Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bralinie, ul. 3 Maja 9, w godz. 7.30 – 15.30.</p>
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych – Punkt Konsultacyjny	Gmina Rychtal	<p>Punkt konsultacyjny Gminnej Komisji ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych Gminy Rychtal czynny jest w każdy 2 i 3 poniedziałek miesiąca w godz. 15:30 - 17:00 w Świetlicy Środowiskowej w Rychtalu ul. Ogrodowa 12, 63-630 Rychtal. Dyżur pełnią członkowie Gminnej Komisji ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. tel. 572 878 644</p>
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych – Punkt Konsultacyjny	Gmina Kępno	<p>Sprawy z zakresu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych – osoba odpowiedzialna: Robert Kaczor</p> <p>tel. 625 909 421 email: robert.kaczor@um.kepno.pl pokój nr 2.08, I piętro, ul. Ratuszowa 1</p>
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych – Punkt Konsultacyjny	Gmina Trzcinica	<p>Punkt konsultacyjny Gminnej Komisji ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych Gminy Trzcinica czynny jest w każdy pierwszy wtorek miesiąca od godziny 16:00 do 18:00 w miejscowości Laski przy ul. Kępińskiej 16. Szczegółowe informacje dostępne są w siedzibie Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Trzcinicy, ul. Jana Pawła II 47A, w godz. 7.30 – 15.30.</p>

Poradnia leczenia uzależnień REMEDIUM

Ośrodek diagnostyczno – terapeutyczny REMEDIUM istnieje od października 2006 roku. Świadczy usługi w Kępnie. Istnieje możliwość korzystania z wybranych porad

ON - LINE.

W skład zespołu REMEDIUM wchodzi psycholog, psychoterapeuci, pedagodzy, specjaliści psychoterapii uzależnień, logopedzi i psychiatrzy.

Misją ośrodka jest stawiać trafne i kompleksowe diagnozy oraz towarzyszyć Osobom, które aktualnie przeżywają różne trudności, szczególnie tym, którzy szukają gotowości na zmianę w życiu i chcą ją wprowadzać.

Adres: ul. Graniczna 21a 63-600 Kępno Tel. 62 78 210 70

E-mail: remedium@pomocpsychologiczna.com.pl

www.pomocpsychologiczna.com.pl

UWAGA!

Terapia i poradnictwo psychologiczne ON-LINE!

Rejestracja: 62 730 10 78, 695 406 765 lub pod dostępnymi numerami specjalistów.

Poradnia psychologiczno - pedagogiczna

Adres: ul. Sienkiewicza 26 63-600 Kępno

tel./fax : (062) 7824811 lub 536 409 739; e-mail: pppkepno@op.pl

Poradnia realizuje swoje zadania uwzględniając potrzeby osób korzystających z pomocy przez:

- a. diagnozę psychologiczną, pedagogiczną i logopedyczną
- b. terapię psychologiczną, pedagogiczną i logopedyczną
- c. doradztwo i konsultacje psychologiczno-pedagogiczne i logopedyczne
- d. psychoedukacje metodami aktywnymi
- e. mediacje i interwencje w środowisku ucznia
- f. działalność profilaktyczna i informacyjna.

Sekretariat jest czynny poniedziałek - czwartek w godz. 8.00 - 18.00; piątek w godz. 8.00 - 15.30

Punkt Interwencji Kryzysowej przy Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Kępnie

Ofiara przemocy ma prawo szukać pomocy. Punkt Interwencji Kryzysowej udziela bezpłatnych porad i konsultacji psychologicznych. Punkt w ramach swojej działalności oferuje między innymi pomoc psychologiczną grupową i indywidualną, pomoc prawną, w tym pisanie pozwów i wniosków, pomoc socjalną oraz pomoc w załatwieniu spraw urzędowych. **Punkt Interwencji Kryzysowej działa w godzinach urzędowania Centrum!!**

Podstawowe zadania Punktu Interwencji Kryzysowej:

- poradnictwo psychologiczne;
- prowadzenie działań wspierających pedagogiczno-prawno-socjalnych na rzecz rodzin dysfunkcyjnych;
- socjoterapia;
- konsultacje prawne w sprawach rodzinnych;
- współpraca z innymi instytucjami w sprawie klienta/rodziny objętych pomocą;
- wzmacnianie psychicznej odporności jednostek w tworzeniu systemu wsparcia, który pozwala radzić sobie z kryzysem.

Osoby udzielające pomocy w Punkcie Interwencji Kryzysowej:

PSYCHOLOG

Środa 15:30 – 19:30

- zapisy pod nr. tel. 62 79 122 84

PRACOWNIK SOCJALNY, PEDAGOG

Poniedziałek - Piątek 7.30 - 15.30

RADCA PRAWNY

Poniedziałek 15.30-18.30 - zapisy pod nr. tel. 62 79 122 84

Program korekcyjno-edukacyjny dla osób stosujących przemoc w rodzinie

- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kępnie poprzez zaangażowanie specjalistów posiadających odpowiednie kwalifikacje, realizuje program korekcyjno-edukacyjny dla osób stosujących przemoc domową.
- Podstawowym celem wszystkich działań wynikających z realizacji programu, jest powstrzymanie sprawców od stosowania przemocy domowej.
- Warunkiem przyjęcia do programu jest przyznanie się uczestnika do stosowania przemocy domowej, a także złożenie w siedzibie Centrum deklaracji uczestnictwa w programie.
- Uczestnik biorący udział w programie zobowiązuje się do przestrzegania zasad zapisanych w zawartym kontrakcie szczególności do powstrzymania się od zachowań przemocowych w kontaktach z innymi.
- Szczegółowe informacje na temat programu można uzyskać w siedzibie PCPR ul. Sienkiewicza 26, 63-600 Kępno lub pod numerem telefonu 62 79 122 84.

Gminny Ośrodek Wsparcia Rodziny w Kryzysie w Mianowicach

Gminny Ośrodek Wsparcia Rodziny w Kryzysie rozpoczął swoją działalność 16 kwietnia 2007 r. na podstawie Uchwały Nr VI / 27 / 2007 Rady Miejskiej w Kępnie z 11 stycznia 2007 r. zmieniającej uchwałę Nr XLVI / 304 / 2006 Rady Miejskiej w Kępnie z 21 września 2006 r. w sprawie uchwalenia Statutu Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kępnie.

Gminny Ośrodek Wsparcia Rodziny w Kryzysie zajmuje się problemami osób z terenu Miasta i Gminy Kępno. Ośrodek dysponuje 12 całodobowymi miejscami pobytu, który może trwać do 3 miesięcy, a w szczególnie trudnych sytuacjach życiowych maksymalnie do 6 miesięcy. Osoby korzystające z tej formy pomocy przyjmowane są na podstawie decyzji Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kępnie.

Problemy, w jakich udzielana jest pomoc:

- przemoc domowa (fizyczna, psychiczna, seksualna, ekonomiczna),
- zdarzenia losowe (np. pożar mieszkania, śmierć bliskiej osoby),
- inne sytuacje kryzysowe,
- poradnictwo w zakresie uzależnień.

Formy działalności prowadzonej przez Ośrodek

Gminny Ośrodek Wsparcia Rodziny w Kryzysie świadczy usługi w zakresie:

- pomocy w formie całodobowego okresowego pobytu,
- pomocy prawnej:
 - kierowanie wniosków do prokuratury o ukaranie sprawców przemyocy,
 - sporządzanie pozwów rozwodowych, alimentacyjnych i opieki nad dziećmi,
 - sporządzanie wniosków o zniesienie wspólności małżeńskiej,
- pomocy psychologicznej:
 - porady indywidualne,
 - grupa wsparcia,
 - mediacje małżeńskie,
 - diagnoza psychologiczna,
- praca socjalna:
 - pomoc w sporządzaniu wniosków do Gminnej Komisji ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
 - współpraca z instytucjami i organizacjami pozarządowymi,
 - prowadzenie dokumentacji i zawieranie kontraktów socjalnych z klientami Ośrodka Wsparcia,
 - uruchamianie procedury "Niebieskiej Karty".

Klienci korzystający z usług Ośrodka Wsparcia, rozwiązują swoje problemy dzięki wdrażaniu wspólnie zaplanowanej strategii działań przez osoby zainteresowane i personel Ośrodka.

Gminny Ośrodek Wsparcia Rodziny w Kryzysie

Mianowice 3D, 63-600 Kępno
Tel. / fax: 062 782 37 36
E-mail: mianowicegowrk@gmail.com

Godziny pracy:

pracownik socjalny
Karina Janowska

Poniedziałek 8.00 - 16.00
Wtorek 8.00 - 16.00
Środa 12.00 - 20.00
Czwartek 8.00 - 16.00
Piątek 12.00 - 20.00

prawnik
Zofia Kucharska

Poniedziałek 12.00 - 20.00
Wtorek 8.00 - 16.00
Środa 8.00 - 16.00
Czwartek 12.00 - 20.00
Piątek 8.00 - 16.00

pedagog
Anna Kłobuch

Wtorek 16.00 - 20.00
Środa 8.00 - 13.00

Psycholog

Agata Bajor - Wierzbicka
Wtorek 15.00 - 20.00

Telefony zaufania

Kryzysowy Telefon Zaufania - wsparcie psychologiczne dla osób, które z różnych powodów nie mają możliwości bezpośredniego kontaktu z psychologiem **116 123**

Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży **116 111**

Centrum Praw Kobiet **800 107 777**

Całodobowy telefon interwencyjny dla kobiet doświadczających przemocy **600 070 717**

Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie Instytutu Psychologii Zdrowia Polskiego Towarzystwa Psychologicznego **22 668 70 00**

Niebieska Linia (ogólnopolski numer dla ofiar przemocy w rodzinie) **800 120 002** (dyżur prawny - środa, godz. 18.00 - 22.00), **22 666 28 50** (dyżur prawny - poniedziałek, wtorek, godz. 17.00-21.00).

Telefon zaufania Fundacji "Znajdź Pomoc" do osób, które odczuwają stres i niepokój wywołany sytuacją związaną z koronawirusem **800 220 280**

Dziecięcy telefon zaufania Rzecznika Praw Dziecka **800 12 12 12**

Telefoniczna Informacja Pacjenta **800 190 590**

Infolinia Anonimowych Alkoholików **801 033 242**

Ogólnopolski Telefon Zaufania Narkotyki i Narkomania **800 199 990**

Telefon w sprawie zaginionego dziecka i nastolatka Fundacji ITAKA **116 000**

NIEBIESKA LINIA

Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie "Niebieska Linia"

22 668 70 00 (Poradnia Telefoniczna "Niebieskiej Linii")

Bibliografia

- G. Wrona - Rozporządzenie RM w/s procedury „Niebieskie Karty”- Komentarz;
- K. Michalska, D. Juszczyk-Kuźmińska „Przemoc w rodzinie”;
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1249 z późn. zm. oraz z 2023 r. poz. 289 i 535);
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury "Niebieskie Karty" oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz. U. 2023 poz. 1870).

Przewodnik opracowali:

1. Zuzanna Puchalska– Dyrektor PCPR Kępno
2. Katarzyna Stencel – Pedagog PCPR Kępno
3. Ewelina Grabowska – Pracownik socjalny PIK działający przy PCPR Kępno

Realizator projektu:

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie

ul. Sienkiewicza 26, 63 – 600 Kępno

Tel. (62) 79 122 90

e-mail: pcpr_kepno@kepno.com.pl

www.pcpr.kepno.pl